

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/12/2021
Identifikačné číslo spisu: 1219202834
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1219202834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátkou JUDr. Soňou Pohovejovou, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: TAHIRSYLAJ & CO SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, 824 63 Bratislava, IČO: 35 949 791, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s. r. o., so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 36 860 891, o zaplatenie 5 180,21 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 22Cb/86/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. januára 2021, č. k. 4Cob/173/2020-146, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesenie zo 14. januára 2021, č. k. 4Cob/173/2020-146 vo výroku I. odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 11. decembra 2019, č. k. 22Cb/86/2019-51 (ďalej aj „rozsudok pre zmeškanie žalovaného“ alebo „kontumačný rozsudok“), ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5 180,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 8. januára 2017 do zaplatenia a to všetko do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo výroku II. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie z 23. júna 2020, č. k. 22Cb/86/2019-113, ktorým súd návrh žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku zamietol a vo výroku III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu v rozsahu jeho výroku I. podal žalovaný dňa 26. marca 2021 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v rozsahu výroku I. a zároveň aj rozsudok pre zmeškanie žalovaného zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Svoju dovoláciu argumentáciu založil na tvrdení, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného a zároveň, že konajúce súdy neprávny procesným postupom znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to tým, že:

- žalovanému nebolo umožnené v lehote priznanej zákonom pre procesné úkony umožňujúce brániť sa proti vydanému rozsudku pre zmeškanie nahliadnuť do spisu a uplatňovať tak svoje procesné práva;
- oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku pre zmeškanie nebolo zverejnené na webovej stránke súdu;
- bolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku pre zmeškanie a následne bolo konštatované, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote a došlo k jeho prejednaníu;
- výrok právoplatného rozsudku pre zmeškanie je v rozpore s jeho odôvodnením v časti uvedenia právneho dôvodu jeho vydania (keď v ňom uvedený spôsob doručovania uznesenia je nezákonný a neumožňuje vo vzťahu k žalovanému vydanie rozsudku pre zmeškanie);
- odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu opakovane odkazuje na právnu úpravu, ktorá sa na prejednávajúcu vec nevzťahuje a vo vzťahu k prejednávanej veci obsahuje tvrdenia, ktoré sú nelogické a vzájomne si odporujúce.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný nesúhlasí s vydaním rozsudku pre zmeškanie žalovaného a zároveň sa nestotožňuje so záverom odvolacieho súdu, keď odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného odmietol. Preto bolo úlohou dovolacieho súdu posúdiť, či postup konajúcich súdov bol správny, alebo naopak nesprávny, ktorý by mal za následok odopretie prístupu žalobcu k spravodlivosti, čím by bola založená prípustnosť jeho dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

6. K námietke žalovaného k nedostatočnému odôvodneniu napadnutého uznesenia:

6.1. Pridržiavajúc sa odvolacej argumentácie dovolateľ poukázal na odseky 12., 14. a 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia a uviedol, že odvolací súd opomenul, že v prejednávanej veci nedošlo k vydaniu rozsudku pre zmeškanie žalovaného postupom podľa § 274 C. s. p., ale podľa § 273 C. s. p., keď bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania a teda argumentácia súdu obsiahnutá v odseku 12., smerujúca k nedostaveniu sa žalovaného na nariadené pojednávanie s prejednávanou vecou zjavne nesúvisí a preto odôvodnenie postupu súdu podľa § 273 C. s. p. v časti odôvodnenia týkajúceho sa odmietnutia odvolania absentuje.

6.2. K predmetnej námietke dovolací súd uvádza, je pravdou, že odvolací súd nad rámec odvolacieho prieskumu v odseku 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že „nedospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 C. s. p. a zároveň v napadnutom rozsudku nezistil ani iný procesný nedostatok, ktorý by súdu prvej inštancie bránil predmetným spôsobom rozhodnúť“.

6.3. V tejto súvislosti najvyšší súd odkazuje na druhú vetu odseku 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej odvolací súd uviedol, že preberá skutkový stav osvedčený súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie prostredníctvom rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Navyše v odseku 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia konštatoval, že je „jasne preukázané, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené boli a žaloba s prílohami bola riadne doručená žalovanému a v dôsledku jeho pasivity bol vydaný kontumačný rozsudok“.

6.4. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd mal za preukázané, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C. s. p. a nie podľa § 274 C. s. p. ako tvrdil dovolateľ a preto je jeho námietka o absencii odôvodnenia nedôvodná.

7. K námietke o neumožnení nahliadnúť do spisu právnenému zástupcovi žalovaného:

7.1. Aj vo vzťahu k tejto námietke žalovaný zotrúva na svojej odvolacej argumentácii, ku ktorej zaujal právny názor aj odvolací súd, keď v odseku 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie obratom po doručení žiadosti o nahliadnutie kontaktoval formou mailovej komunikácie právneho zástupcu žalovaného a ozrejmil mu, že žiadaný termín je už obsadený a na najbližší voľný termín je potrebné sa opätovne prihlásiť (č. l. 86 súdneho spisu - pozn. dovolacieho súdu), čo však právny zástupca žalovaného neurobil, resp. to nepreukázal.

7.2. V zmysle uvedeného dovolací súd konštatuje, že táto námietka nie je dôvodná, pretože z obsahu súdneho spisu dovolací súd nezistil skutočnosti tvrdené dovolateľom, že mu bolo súdom prvej inštancie odopierané jeho základné právo na nahliadnutie do spisu.

8. K námietke absencie zverejnenia oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku pre zmeškanie žalovaného na internetovej stránke súdu:

8.1. Odvolací súd napadnutým uznesením vo výroku II. potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 23. júna 2020, č. k. 22Cb/86/2019-113 voči, ktorému podal žalovaný odvolanie, v ktorom okrem iného vytýkal súdu prvej inštancie absenciu riadneho oznámenia o vyhlásení rozsudku pre zmeškanie podľa § 219 ods. 3 C. s. p. Žalovaný v rámci dovolacej námietky túto odvoláciu doplnil o argumentáciu, že odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia, podľa ktorého odvolací súd v kontumačnom rozsudku nezistil ani iný procesný nedostatok, ktorý súdu prvej inštancie bránil predmetným spôsobom rozhodnúť, je v rozpore s § 219 ods. 3 C. s. p. a v prejednávanej veci nastal stav, keď neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Uvedené nevyhnutne zakladá prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie podľa § 356 písm. b/ C. s. p.

8.2. Dovolať v tejto súvislosti poukázal na odsek 26. odôvodnenia napadnutého uznesenia v časti týkajúcej sa potvrdenia uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku, v ktorom je uvedené: „Na margo tvrdenia žalovaného, že nebola naplnená podmienka verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd uvádza, že lustráciou na webovej adrese súdu prvej inštancie našiel oznam o verejnom vyhlásení rozsudku, ktoré prebehlo dňa 11. decembra 2019 o 9:00 hod.“ Podľa názoru dovolateľa tvrdenú skutočnosť nie je možné preveriť, pretože v spise sa nenachádza záznam o zverejnení oznamu o verejnom vyhlásení rozsudku. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku na webovej stránke v časti „verejné vyhlásenia rozsudkov“ v súčasnosti už nie je možné verejnosti dohľadať, nakoľko zverejnené sú informácie len za určité časové obdobie, do ktorého už obdobie novembra a decembra 2019 nespadá. Neexistencia akéhokoľvek záznamu v súdnom spise o oznámení verejného vyhlásenia rozsudku umožňuje prijať záver, že povinnosť zverejniť oznam o verejnom vyhlásení rozsudku na webovej stránke príslušného súdu splnená nebola.

8.3. Vzhľadom k tomu, že dovolateľ podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu v rozsahu výroku I. je dovolací prieskum vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia vylúčený, pretože podľa § 439 C. s. p. je dovolací súd rozsahom dovolania viazaný.

8.4. Dovolať súd však považuje za potrebné zdôrazniť, že ako je uvedené vyššie odvolací súd sa s predmetnou námietkou už vysporiadal v odseku 26. odôvodnenia napadnutého uznesenia (v časti týkajúcej sa potvrdenia uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku).

8.5. Napokon nad rámec uvedeného dovolací súd vykonaným šetrením zo súdneho spisu zistil, že z úpravy pre kanceláriu zo dňa 6. novembra 2019 na č. l. 48 vyplýva pokyn pre zverejnenie oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku bez nariadenia pojednávania (tzn. na webovej stránke - pozn. dovolacieho súdu) a vyvesenie tohto oznámenia na úradnej tabuli súdu. Z oznámenia súdu prvej inštancie zo dňa 6. novembra 2019 vyplýva, že súd zabezpečil zverejnenie informácie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania na svojej internetovej stránke dňa 8. novembra 2019 a vyvesenie tejto informácie na úradnej tabuli súdu dňa 8. novembra 2019.

9. K tvrdenému rozporu výroku rozsudku pre zmeškanie žalovaného s jeho odôvodnením vo vzťahu k spôsobu doručovania:

9.1. Pridržiavajúc sa odvolacej argumentácie o nemožnosti doručovania uznesenia súdu prvej inštancie z 24. júna 2019, č. k. 22Cb/86/2019-42 (ďalej aj „uznesenie na vyjadrenie“) fikciou doručenia v zmysle § 116 ods. 2 C. s. p., dovolateľ vyčítal súdu, že nebolo vydané opravné uznesenie postupom podľa § 224

C. s. p. Napriek skutočnosti, že žalovaný namietal odôvodnenie kontumačného rozsudku v časti spôsobu doručovania, k náprave nedošlo, čím výrok rozsudku pre zmeškanie žalovaného nemá podklad v jeho odôvodnení.

9.2. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie tým, že súd nevydal opravné uznesenie, najvyšší súd už v uznesení z 27. januára 2021, sp. zn. 3Obdo/32/2020 skonštatoval, že „z hľadiska prípustnosti dovolania je existencia vady zmätočnosti zaťažujúca konanie pred súdom prvej inštancie významná iba vtedy, ak zároveň zaťažuje konanie aj pred súdom odvolacím, alebo vtedy, ak bola vada zmätočnosti včas (t. j. v lehote na podanie odvolania) namietaná v odvolacom konaní, pričom tento nedostatok odvolací súd neodstránil.“

9.3. Z uvedeného vyplýva, že predmetná námietka týkajúca sa výlučne konania na súde prvej inštancie nemôže byť predmetom meritórneho dovolacieho prieskumu. Prípustnosť dovolania žalovaného preto ani v tejto časti nevyplýva.

9.4. Vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia kontumačného rozsudku v časti spôsobu doručovania, ktorá podľa tvrdenia žalovaného nebola súdmi nižších inštancií odstránená, dovolací súd z obsahu spisu zistil, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia zo dňa 23. júna 2020, č. k. 22Cb/86/2019-113 vysporiadal s námietkou nezákonného doručovania žaloby, resp. uznesenie na vyjadrenie a dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odseku 2. odôvodnenia kontumačného rozsudku omylom uviedol, že uznesenie na vyjadrenie bolo žalovanému doručené na základe fikcie doručenia postupom podľa § 116 ods. 2 C. s. p., pričom správne malo byť uvedené postupom podľa § 32 ods. 5 písm. b/ zákona o e-Governmente. Uvedená chyba v odôvodnení však nie je dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, nakoľko zákonným dôvodom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného je existencia ospravedliteľného dôvodu, pre ktorý žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenie k žalobe (v podrobnostiach odsek 4. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie).

9.5. K predmetnej námietke sa vyjadril aj odvolací súd v napadnutom rozhodnutí, keď v odseku 17. odôvodnenia uviedol, že „sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou týkajúcou sa nemožnosti doručovania fikciu doručenia v zmysle § 116 ods. 2 C. s. p. z dôvodu, že v tomto konaní sa jedná o právnickú a nie o fyzickú osobu. Odvolací súd má za to, že nastala chyba v písaní. Z čísla listu 44 spisu vedeného vo veci samej jasne vyplýva, že žalovanému bolo úspešne doručené v súlade s ustanoveniami zákona o e-Governmente, konkrétne § 29 až § 34 tohto zákona, ktorý má v časti o elektronickom doručovaní charakter špeciality k ustanoveniam C. s. p. o doručovaní (za predpokladu aktivovanej elektronickej schránky, čo v tomto prípade splnené bolo). Žalovanému bola ako príloha doručená dňa 11. júla 2019 žaloba, žaloba e-formulár, prílohy k žalobe a uznesenie č. l. 42, ktorým bol vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe a rovnako tak aj poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu, ktorá obsahuje aj poučenie o možnosti zastúpenia. Odvolací súd má vzhľadom na vyššie uvedené jasne preukázané, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené boli a žaloba s prílohami bola riadne doručená žalovanému a v dôsledku jeho pasivity bol vydaný kontumačný rozsudok.“

10. Pokiaľ ide o tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd spochybnil správnosť doručenia rozsudku pre zmeškanie žalovaného do elektronickej schránky žalovaného a uznesenia na vyjadrenie do vlastných rúk, dovolací súd konštatuje, že odvolací súd nesprávne uviedol, že voči rozsudku pre zmeškanie uplatnil žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v zmysle § 356 písm. b/ C. s. p. (odsek 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Najvyšší súd zároveň uvádza, že z obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že ide o chybu v písaní.

10.1. Avšak podľa právneho názoru najvyššieho súdu uvedená skutočnosť nespochybňuje názory súdov nižších inštancií o správnosti doručovania písomnosti ako to tvrdil dovolateľ. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že odvolací súd v zhode so závermi súdu prvej inštancie mal za preukázané, že podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené boli a žaloba s prílohami bola riadne doručená žalovanému a v dôsledku jeho pasivity bol vydaný kontumačný rozsudok. Odvolanie žalovaného tak smerovalo proti rozsudku, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, preto ho odvolací súd, postupujúc podľa § 386 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol (ods. 17. odôvodnenia napadnutého uznesenia).

10.2. Dovolací súd ako poznámku uvádza, že napokon ani sám žalovaný v konaní neuviedol, že by mu nebola žaloba a uznesenia na vyjadrenie doručené do elektronickej schránky.

10.3. Proti rozsudku pre zmeškanie je prípustné odvolanie len vtedy, ak neboli plnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (k tomu viď § 356 písm. b/ C. s. p.). Podmienky pre vydanie rozsudku pre

zmeškanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sú upravené v ustanovení § 273 C. s. p.

10.4. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia a obsah odvolania žalovaného dovolací súd konštatuje, že žalovaný v ňom neuviedol dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Rovnako ani námietka o údajnom nesprávnom doručení rozsudku súdom prvej inštancie nepredstavuje dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť odvolania. Je zrejmé, že zákon myslí dôvody (resp. podmienky), ktoré nastali pred vydaním rozsudku pre zmeškanie, a nie po jeho vydaní. Navyše v súdnom spise sa nachádza doručka, ktorá preukazuje doručenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného do jeho elektronickej schránky.

10.5. Preto odvolací súd postupoval správne, ak odvolanie žalovaného odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C. s. p. Konanie pred odvolacím súdom tak nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

11. Nakoľko konania pred súdmi nižších inštancií neboli poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f(C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.